

ນາງເພດປະຕິວັດ

ຊີວິດດີດພັນກັບໂຮງໝໍ 101 ວິຣະຊົນ

ຄໍາເມື່ອງ ວໍລະຈິດ

27. 7. 2012

ຄະນະຜູ້ຈັດພິມ

.....

ຮວບຮວມ, ຂຽນ ແລະປັນນາທິການ:

ຄຳອອນ ເພັດດາວເຮືອງ

ຫົງເຫິນ ຊຸນພິທັກ

ຖ່າຍຮູບພາບ

ຄຳອອນ ເພັດດາວເຮືອງ

ຫົງເຫິນ ຊຸນພິທັກ

ດວງມາລາ ຣາຊະວົງໄຊ

ບຸນທົງ ຍົດໝັ້ນຄົງ

ຕີພິມ-ອອກແບບ-ຈັດໜັງ

ດວງມາລາ ຣາຊະວົງໄຊ

ຈັດພິມໂດຍ:

ຄຳເມິງ ວໍລະຈິດ ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວ

ເພື່ອເປັນທີ່ລະນຶກ ໃນໂອກາດມອບ-ຮັບຕົກພິເສດໂຮງໝໍ 101 ວິລະຊົນ

ເມືອງແປກ ແຂວງຊຽງຂວາງ

ຈຳນວນພິມ 2.000 ຫົວ

ຂໍ້ມູນທາງບັນນານຸກົມ ຂອງຫໍສະໝຸດແຫ່ງຊາດລາວ

ຄຳອອນ ເພັດດາວເຮືອງ

ຊີວິດຕິດພັນກັບໂຮງໝໍ 101 ວິລະຊົນ /ຄຳອອນ ເພັດດາວເຮືອງ.--ວຽງຈັນ:

ໂຮງພິມມັນທາຕຸລາດ, 2012

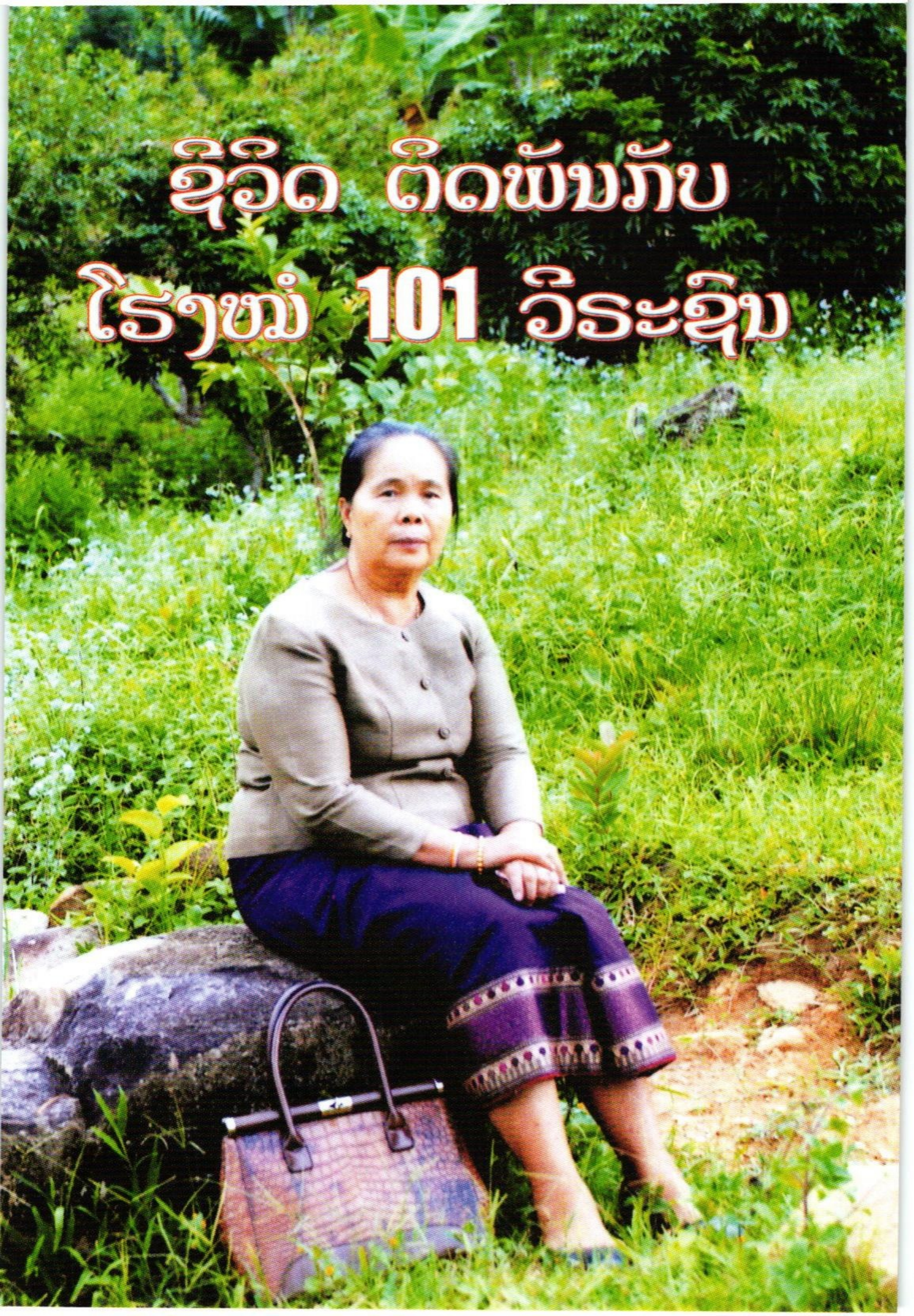
120 ໜ້າ: ພາບປະກອບສີ 21 ຊຸມ

1. ຊີວິດ ແລະ ຜົນງານ. I. ເລື່ອງ

923.7--dc21

ISBN 978-9932-00-036-4

ຊີວິດ ຕິດພັນກັບ
ໂຮງໝໍ 101 ວິຣະຊົນ

ສາລະບັນລືອງ	ໜ້າ
ບົດບັນນາທິການ	7
ຝາກໄວ້ ເປັນອະນຸສອນ	9
ການມອບ-ຮັບຕຶກນອນຄົນເຈັບພິເສດ	
ໃບສະເໜີ ຂໍລະດົມທຶນ	13
ບົດກ່າວມອບ ອາຄານ ຕຶກນອນພິເສດ	14
ບົດກ່າວອໍາຮບ ອາຄານ ຕຶກນອນພິເສດ	20
ຄໍາຂອງຫົວໜ້າກົມເສນາຮັກ	25
ສະພາບການພັດທະນາ ໂຮງໝໍ 101	28
ລາຍຊື່ ຜູ້ປະກອບທຶນ ສ້າງຕຶກພິເສດ	38
ບົດກະວີ: ມະຫາກຸສົນ	40
ເລື່ອງເລົ່າ ຈາກສົງຄາມ ຂອງບັນດານ່າງແພດ	
ນ້ຳໃຈແມ່ (1)	43
ອ່ານກອນນີ້ກ່ອນ	44
ບົດເພງ ແພດປະຕິວັດ	47
ການເມືອງ ເປັນພື້ນຖານ ວິຊາການເປັນສໍາຄັນ	49
ຫວນຄືນເຂດການເຄື່ອນໄຫວໃນອະດີດ	69
ທ່ານທອງໄຫຼ ມີທອງ ໜຶ່ງໃນຄະນະອໍານວຍການ	79
ເລື່ອງຈາກບັນດານ່າງແພດ ໂຮງໝໍ 01	84-109
ຮັກຄົນເຈັບຄືລູກ ຮັກຄົນເຈັບ ຄືຮັກປະເທດຊາດ	110
ພູມໃຈ ທີ່ໄດ້ຮູ້ຈັກ	128
ນ້ຳໃຈແມ່ (2)	131
ໃຜໆກໍຢາກນັ່ງເທິງຄໍຊ້າງ	138

ບົດບັນນາທິການ

ປຶ້ມຫົວນີ້ ນັບເປັນຫົວທີສາມແລ້ວ ທີ່ພວກເຮົາຄະນະບັນນາທິການໄດ້ຮັບຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ແລະມອບໝາຍຈາກ ປ້າຄຳເມີງ ວໍລະຈິດ ໃຫ້ເປັນຜູ້ຮວບຮວມຂໍ້ມູນຂຽນ ບັນນາທິການ ແລະຈັດພິມຂຶ້ນ ເພື່ອແຈກຢາຍ ເປັນອະນຸສອນໃນການມອບ-ຮັບໂຄງ ການປະກອບສ່ວນພັດທະນາທີ່ເພີ່ນເຕົ້າໂຮມທຶນນຳພາສ້າງ

ຫົວທຳອິດແມ່ນ “ແທນຄຸນແຜ່ນດິນ ຖິ່ນໃຫ້ກຳເນີດ”

ຫົວທີສອງ “ປະຫວັດ ແລະມູນເຊື້ອການສຶກສາໃນເຂດຍອດງື່ມ - ຄັງວຽງ”

ທັງສອງຈັດພິມຂຶ້ນແລະແຈກຢາຍໃນໂອກາດມອບ-ຮັບອາຄານຮຽນ ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນອິນແປງ ເຂດຄັງວຽງ ເມື່ອວັນທີ 5 ພະຈິກ 2010

ສຳລັບປຶ້ມຫົວທີສາມນີ້ ຈັດພິມຂຶ້ນເພື່ອເປັນອະນຸສອນໃນໂອກາດມອບ-ຮັບຕິກພິເສດ ແລະຕິກປະສູດ ໃຫ້ແກ່ໂຮງໝໍບໍລິເວນ 101 ວິລະຊົນ ແລະມອບ-ຮັບອາຄານຮຽນໂຮງຮຽນ ມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ບ້ານ ນາຟ້າ

ເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມນີ້ ແບ່ງເປັນສາມສ່ວນ

ສ່ວນທີໜຶ່ງ ເປັນການຮວບຮວມເອົາບົດຄຳເຫັນກ່າວມອບ-ຮັບຕິກພິເສດ ແລະຕິກປະສູດໃຫ້ແກ່ໂຮງໝໍ 101 ວິລະຊົນ ຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມຄິດເຫັນຂອງບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ແລະສ່ວນທີສອງ ເປັນປະຫວັດສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງປ້າຄຳເມີງ ວໍລະຈິດ ແລະຂອງເພື່ອນນັກຮົບຮ່ວມອາຊີບ ໃນການເຄື່ອນໄຫວເຮັດໜ້າທີ່ແພດ ຊຶ່ງຕິດພັນຢູ່ກັບໂຮງໝໍ 101 ສະໄໝສົງຄາມຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດ

ສ່ວນທີສາມ ເປັນບົດຂຽນ ບົດກະວີຂອງນັກຂຽນ ນັກປະພັນບາງທ່ານ.

ເນື້ອໃນຂອງປຶ້ມນີ້ ນອກຈາກຍົກໃຫ້ເຫັນຂໍ້ມູນ ໃນການປະກອບສ່ວນສ້າງສາພັດທະນາໂຮງຮຽນ ໂຮງໝໍແລ້ວ ຍັງມີຄວາມຮູ້ສຶກນິກຄິດຂອງການຈັດຕັ້ງ ຂອງບຸກຄົນທີ່ມີຕໍ່ປ້າຄຳເມີງ ແລະການສ້າງສາພັດທະນາໃນເທື່ອນີ້ ພິເສດບົດຂຽນຫຼາຍບົດ ແມ່ນເປັນຄຳນິຍົມຊົມເຊີຍ ແລະຊີ້ໃຫ້ເຫັນແນວຄິດຈິດໃຈ ອັນປະເສີດ ຄຸນສົມບັດ ຄວາມຫວັງດີຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໃຍ ອັນໃຫຍ່ຫຼວງຊຶ່ງມີມາຕັ້ງແຕ່ຍັງເຍົາໄວຕາບເທົ່າເຖິງປັດຈຸບັນຂອງປ້າ ທີ່ມີຕໍ່ບ້ານເກີດເມືອງນອນ ແລະພໍ່ແມ່ພີ່ນ້ອງຊາວພວນ ກໍຄືລາວທົ່ວໄປ.

ການຈັດພິມປຶ້ມຫົວນີ້ ມີຄວາມສະດວກກວ່າສອງຫົວກ່ອນ ເພາະໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈກັນຫຼາຍຂຶ້ນລະຫວ່າງ ປ້າຄຳເມິງ ແລະຄະນະຜູ້ຈັດພິມ ແຕ່ກໍມີຄວາມຍາກກວ່າສອງຫົວກ່ອນຢູ່ບ່ອນວ່າ ມັນມີຫຼາຍສ່ວນ ດັ່ງທີ່ກ່າວແລ້ວ ໃນເມື່ອມີຫຼາຍສ່ວນກໍຍ່ອມມີຫຼາຍເຫດການ ມີຫຼາຍຄົນ-ຫຼາຍຄວາມຄິດເຫັນ ແລະຫຼາຍຮູບພາບ ດັ່ງນັ້ນການຂຽນ ການຄັດຈ້ອນຮ້ອຍຮຽງ ເອົາເນື້ອໃນໃຈຄວາມຈາກຫຼາຍຄຳເວົ້າ ແນວຄິດຈິດໃຈ ແລະຮູບພາບການເຄື່ອນໄຫວມາລົງໃສ່ໜ້າເຈ້ຍທີ່ມີຈຳກັດ ຈຶ່ງເປັນສິ່ງທ້າທາຍ ແລະພາລະແບກຫາບ ສຳລັບຜູ້ຕິພິມ ຜູ້ອອກແບບ ແລະບັນນາທິການ.

ພວກເຮົາຫວັງວ່າປຶ້ມນ້ອຍຫົວນີ້ ຈະໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ຜູ້ອ່ານ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຈະໄດ້ເຫັນແນວຄວາມຄິດນຳຈິດນຳໃຈ ທີ່ເປັນຫ່ວງເປັນໃຍບ້ານເກີດເມືອງນອນ ແລະພີ່ນ້ອງລູກຫຼານຂອງປ້າຄຳເມິງ ແລະຂອງບັນດາທ່ານທີ່ສົມທົບທຶນຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ-ລັດ ແລະທຸກພາກສ່ວນສັງຄົມ ທີ່ຍາມໃດກໍເປັນຫ່ວງເປັນໃຍຕໍ່ປະເທດຊາດ ແລະປະຊາຊົນເມື່ອມີໂອກາດມີເງື່ອນໄຂກໍໄດ້ບິແບ່ງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ວຍທຶນຮອນ ດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ດ້ວຍເຫື່ອແຮງ ແລະດ້ວຍການອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ.

ຄວາມດີ ຄວາມງາມ ອັນເກີດມີຈາກປຶ້ມຫົວນີ້ ພວກເຮົາຂໍມອບເປັນທຶນສົມທົບເຂົ້າໃນການສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ ແລະເທິດທູນບູຊາກຽດສັກສີຂອງບັນພະບຸລຸດ ໃນແຜ່ນດິນເມືອງພວນວິລະຊົນ ແຕ່ຫາກມີຄວາມຂາດຕົກບົກພ່ອງປະການໃດ ພວກເຮົາຂໍນ້ອມຮັບເອົາຄຳຕຳນິຕິຊົມທຸກປະການ.

ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ ແລະຮັກແພງ
ຈາກໃຈຂອງຄະນະບັນນາທິການ
ຫົງເຫິນ ຊຸນພິທັກ

ຝາກໄວ້ເປັນອະນຸສອນ

ດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູຕໍ່ແຜ່ນດິນຖິ່ນກຳເນີດ.
ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບສຳນຶກໃນບຸນຄຸນຂອງຄູບາອາຈານ
ທີ່ໄດ້ຖ່າຍທອດວິຊາຄວາມຮູ້ໃຫ້ເປັນພື້ນຖານແກ່ຊີວິດ
ແລະ ດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ ຮູ້ຄຸນຕໍ່ ພັກ ຕໍ່ການປະຕິວັດ
ແລະຫ່ວງໃຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງ ນາຍ ແລະ ພົນທະຫານ
ກໍຄືພໍ່ແມ່ ປະຊາຊົນ

ຂ້າພະເຈົ້າ ມີຄວາມພາກພູມໃຈເປັນຢ່າງຍິ່ງ ທີ່ໄດ້ກຳເນີດບົນຜົນແຜ່ນດິນທີ່ອຸ
ດົມສົມບູນທາງທຳມະຊາດ ມີປະຫວັດສາດ ແລະວັດທະນະທຳອັນຮັ່ງມີ ສະຫງ່າງາມ
ແລະເຕັມໄປດ້ວຍມູນເຊື້ອແຫ່ງອະລິຍະທຳອັນຫຼາກຫຼາຍ, ເຕັມໄປດ້ວຍການທົດສອບ
ແລະທ້າທາຍຫຼາຍປະການຈາກເສິກສົງຄາມ ບໍ່ວ່າແຕ່ຍຸກສະໄໝໃດ, ແຕ່ໃນເມື່ອມີພັກ
ນຳພາແລ້ວ ການຕໍ່ສູ້ຂອງປະຊາຊົນລາວ ກໍໄດ້ຮັບໄຊຊະນະເປັນລຳດັບມາ ຈົນສາມາດ
ໄດ້ຮັບໄຊຊະນະຢ່າງສົມບູນ ແລະສະຖາປະນາປະເທດ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະ
ໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໃນປີ 1975.

ຫາມຈຳໜ່າຍ

ສຳລັບປະຊາຊົນຊາວຊຽງຂວາງເຮົາ ກໍໄດ້ຜະເຊີນກັບສົງຄາມທຳລາຍຢ່າງ
ຮ້າຍກາດ ໃນບັນຮົບຕ່າງໆທີ່ພວກຈັກກະພັດຜູ້ຮຸກຮານກໍຂຶ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍແມ່ນໜຶ່ງ
ໃນຈຳນວນນັກຮົບປະຕິວັດ ໃນເຄື່ອງແບບຂອງນັກຮົບເສື້ອຂາວນັ້ນຄືແພດປະຕິວັດ,
ໄດ້ຕໍ່ສູ້ປົກປ້ອງຜົນແຜ່ນດິນແມ່ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະຮັບໃຊ້ບັນຮົບຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ບັນຮົບ
ໂອເດແອນ, ບັນຮົບກູ້ກຽດ, ບັນຮົບທະນົງກຽດ ແລະ ບັນຮົບບໍ່ຕ່າວຄືນ ທີ່ພວກສັດຕູຜູ້
ຮຸກຮານ ໄດ້ເຜົາຜານຊຽງຂວາງເຮົາໃຫ້ກາຍເປັນເຖົ້າຖ່ານ. ພໍ່ແມ່ພີ່ນ້ອງ ໄດ້ລົ້ມຫາຍ
ຕາຍຈາກ, ໄດ້ພັດພາກກັນໄປ ຄົນລະແຫ່ງລະຫົນ, ແຕ່ຍ້ອນການຕໍ່ສູ້ປົກປ້ອງປິຕຸພູມ
ຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນການຕໍ່ສູ້ທີ່ເປັນທຳ ໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ຮັບໄຊຊະນະ ລວມກັບປະຊາຊົນ
ລາວໃນທົ່ວປະເທດ. ການເປັນແພດຮັບໃຊ້ບັນຮົບທີ່ດຸເດືອດນັ້ນ ຈະມີບົດເລົ່າເລື່ອງໂດຍ
ຫຍໍ້ໃຫ້ຜູ້ອ່ານໄດ້ຮັບຊາບໃນບົດຕໍ່ໆ ໄປ

ພາຍໃຕ້ການນຳພາ ຂອງພັກປະຊາຊົນລາວ, ປະຕິບັດຕາມແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດສັງຄົມ ຂອງລັດຖະບານວາງອອກ, ຄຽງຄູ່ກັບປະຊາຊົນລາວ ໃນທົ່ວປະເທດ ຊາວຊຽງຂວາງພວກເຮົາຜູ້ລອດລົ້ມ ເຫຼືອຕາຍ ຈຶ່ງໄດ້ຫຼົບລ່າວຕ່າວກັບມາ ຈາກທຸກສາລະທິດ ເພື່ອພື້ນຟູເສດຖະກິດ ຊີວິດ-ສັງຄົມໃນທຸກດ້ານ, ເຮືອນຊານບ້ານຊ່ອງ, ວັດວາອາຮາມ, ໂຮງຮຽນ ໂຮງໝໍ ໄດ້ຈຸ່ມ ແລະເບິ່ງບານທົ່ວຜົນແຜ່ນດິນພວນ. ສະໝໍລະພູມຮົບ ຊຸມລະເບີດ, ຊຸມຫຼົບໄພ ກໍຄ່ອຍໆລຶບຖົມໄປດ້ວຍທຳມະຊາດ,

ເພື່ອປະກອບສ່ວນໃນການຮຳບາດແຜສົງຄາມ ແລະການສ້າງສາພັດທະນາ ເສດຖະກິດ ສັງຄົມ ໃນຊຽງຂວາງ ເວົ້າລວມ, ເວົ້າສະເພາະໃນທ້ອງຖິ່ນດິນກຳເນີດຂອງຕົນ, ນັບແຕ່ປີ 2001 ເປັນຕົ້ນມາ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວລູກເຕົ້າ ແລະຍາດຕິພິນ້ອງ ຈຶ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມທຶນຈຳນວນໜຶ່ງ ມາພັດທະນາໂຮງຮຽນ “ອິນແປງ” ເຂດຄ້າງວຽງ ຍົກລະດັບຂຶ້ນໃຫ້ມີມາດຕະຖານດີພໍສົມຄວນ ເພື່ອໃຫ້ລູກຫຼານໃນເຂດຄ້າງວຽງໄດ້ມີຄວາມອຸ່ນອຽນໃຈ ແລະສະດວກໃນການຮຽນນັບແຕ່ຊັ້ນອະນຸບານ ເຖິງຊັ້ນມັດທະຍົມສົມບູນ.

ຕໍ່ມາ ອີງຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງຄະນະອຳນວຍການໂຮງໝໍ 101 ບໍລິເວນ ແລະຄວາມຮຽກຮ້ອງຂອງພໍ່ແມ່ປະຊາຊົນ ບ້ານຊອຍນາຟ້າ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ເຕົ້າໂຮມທຶນມາສ້າງຕຶກພິເສດ ແລະຕຶກປະສູດໂຮງໝໍ 101 ແລະອາຄານໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ ຕອນຕົ້ນ ບ້ານຊອຍນາຟ້າອີກຕື່ມ

ໃນໂອກາດມອບ-ຮັບສິ່ງກໍ່ສ້າງໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນອິນແປງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວ ກໍໄດ້ຈັດພິມປຶ້ມອະນຸສອນ ແລ້ວສອງຫົວໄວ້ໃຫ້ໂຮງຮຽນ ເຂດຄັງວຽງ (ອິນແປງ) ແລະໂຮງຮຽນເຂດຍອດງື່ມ (ບ້ານຄາຍ) ຊຶ່ງເມື່ອກ່ອນນີ້ບ້ານເມືອງຮຽກກັນວ່າຕາແສງຄັງ ແລະຕາແສງຄາຍ ດິນແດນຖິ່ນກຳເນີດຂອງບັນພະບຸລຸດຊາວພວນພວກເຮົານັ້ນຄື ລຸງພູມີ ວົງວິຈິດ ໝຶ່ງໃນບັນດາຜູ້ນຳ ທີ່ເຄົາລົບຮັກຂອງປະຊາຊົນລາວກໍຄື ລູກຫຼານຊາວພວນພວກເຮົາ. ປຶ້ມອະນຸສອນເພື່ອການສຶກສາທັງສອງຫົວນັ້ນ ມີເນື້ອໃນສ່ອງແສງເຖິງມູນເຊື້ອ ແລະການເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂອງວຽກງານການສຶກສາ ໃນທັງສອງເຂດ (ບົນດິນແດນເມືອງຄັງ).

ແລະມາບັດນີ້ ເພື່ອເປັນອະນຸສອນ ໃນການມອບ-ຮັບຕຶກພິເສດ ໂຮງໝໍ 101 ວິລະຊົນ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດພິມປຶ້ມຫົວນີ້ຂຶ້ນມາ ຊຶ່ງເນື້ອໃນເລົ່າເຖິງຊີວິດແພດ ທັງຂອງຕົນເອງ ແລະໝູ່ເພື່ອນຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງເຄີຍຮັບໃຊ້ຕິດພັນຢູ່ກັບໂຮງໝໍແຫ່ງນີ້ໃນປາງສົງຄາມ ດ້ວຍຫວັງວ່າມັນຈະເປັນປະໂຫຍດແກ່ລູກຫຼານ ແລະຜູ້ອ່ານທົ່ວໄປ

ຄຳເມີງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ກະຊວງ ປ້ອງກັນປະເທດ

ໂຮງໝໍ ບໍລິເວນ 101

ເລກທີ /ຮໝ

ວັນທີ 26 ເມສາ 2011

ໃບສະເໜີ

ຮຽນເຖິງ: ພະນະທ່ານ ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ ຮອງປະທານປະເທດ ທີ່ເຄົາລົບຮັກ.
(ໂດຍຜ່ານ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທຸກພາກສ່ວນ).

ເລື່ອງ: ຂໍການລະດົມທຶນ ອຸປະຖາ ກໍ່ສ້າງ: *ຕົກນອນຄົນເຈັບພິເສດ 10 ຫ້ອງນອນ* ຢູ່ໂຮງໝໍ ບໍລິເວນ 101.

- ອີງໃສ່ຂໍ້ຕົກລົງຂອງກະຊວງ ປ້ອງກັນປະເທດ ສະບັບເລກທີ 229 ລົງວັນທີ 05 ເດືອນ 02 ປີ 2001 ວ່າດ້ວຍການອະນຸມັດໂຮງໝໍ 101 ເປັນໂຮງໝໍ ບໍລິເວນ 101 ຮັບຜິດຊອບ 02 ແຂວງ: ຊຽງຂວາງ-ຫົວພັນ.
- ອີງໃສ່ການຕົກລົງ ເຫັນດີເປັນ ເອກະພາບຂອງຄະນະພັກ-ຄະນະອຳນວຍການ ໂຮງໝໍ ພ້ອມດ້ວຍ ພະນັກງານ-ນັກຮົບໃນໂຮງໝໍ ບໍລິເວນ 101.
- ອີງໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງ ຕ້ອງການຂອງໜ້າທີ່ວຽກງານ ໃນສະເພາະໜ້າ ແລະ ຍາວນານ ເພື່ອເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ວຽກງານດູແລ, ຮັກສາສຸຂະພາບ ການປິ່ນປົວ ພະນັກງານການນຳ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ແລະ ພໍ່ແມ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ມີ ສຸຂະພາບແຂງແຮງ. ແຕ່ພື້ນຖານ ເສດຖະກິດ, ທຶນຮອນ ຂອງໂຮງໝໍ ບໍ່ມີພຽງພໍທີ່ຈະຕອບສະໜອງກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງ ຕ້ອງການອັນຈຳເປັນຂອງ ສັງຄົມໄດ້ ເພາະເປັນໂຮງໝໍທີ່ຫາກໍ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່.

ດັ່ງນັ້ນ ທາງຄະນະພັກ-ຄະນະອຳນວຍການໂຮງໝໍ ບໍລິເວນ 101 ຈຶ່ງໄດ້ເອກະພາບກັນ ນຳສະເໜີຂຶ້ນເຖິງ ພະນະທ່ານ ຮອງປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສ.ປ.ປ ລາວ ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວ ເພື່ອຊ່ວຍ ລະດົມທຶນ ອຸປະຖາເປັນເງິນ ຫຼືເປັນວັດຖຸ ພັດທະນາ ປັບປຸງ ກໍ່ສ້າງ ໂຮງໝໍ ບໍລິເວນ 101 ວິລະຊົນຂອງຊາດເວົ້າລວມ, ເວົ້າສະເພາະ ແມ່ນ ກໍ່ສ້າງ *ຕົກນອນຄົນເຈັບພິເສດ 10 ຫ້ອງນອນ* ຮັບໃຊ້ປິ່ນປົວ ພະນັກງານຂັ້ນນຳ, ທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ແລະ ພໍ່ແມ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ນັບມື້ນັບທັນສະໄໝຂຶ້ນເລື້ອຍໆ. ລະອຽດ ມີ ແຜນຜັງ ແລະ ບົດຄິດໄລ່ປະມານລາຄາກໍ່ສ້າງ ຕິດຄັດມາພ້ອມນີ້ ເຊິ່ງມີມູນຄ່າກໍ່ສ້າງ: 1.607.200.000 ກີບ (ໜຶ່ງຕື້ ຫົກຮ້ອຍເຈັດລ້ານ ສອງແສນ ກີບ).

ສະນັ້ນ ທາງຄະນະພັກ-ຄະນະອຳນວຍການ ໂຮງໝໍ ບໍລິເວນ 101 ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮຽນນຳສະເໜີ ຂຶ້ນເຖິງ ພະນະທ່ານ ຮອງປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສ.ປ.ປ ລາວ ພ້ອມດ້ວຍຄອບຄົວ ເພື່ອຊ່ວຍຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາຕາມ ສະພາບຄວາມຈຳເປັນ ຕົວຈິງຂອງໂຮງໝໍ 101 ດ້ວຍ.

ຮຽນມາດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບ ແລະ ນັບຖືຢ່າງສູງ.

ກົມໃຫຍ່ ພາລາທິການ

ສຸພັນດ ໄພວິສິດ

ດຣ. ບຸນເຕີນ ບັນດາວິງ

ອຳນວຍການ ໂຮງໝໍ ບໍລິເວນ 101

ດຣ. ບົວສິງ ວິນທະວິງ

ຄຳເຫັນ ກ່າວມອບໂຄງການ
ຂອງພັນຕີ ນາງຄຳເມິງ ວໍລະຈິດ
ຜູ້ນຳພາເຕົ້າໂຮມທຶນພັດທະນາ
ໂຮງໝໍ 101 ວິລະຊົນ

ຮຽນ ທ່ານ.....

ຮຽນທ່ານ ການນຳຂັ້ນສູງຂອງພັກ ຂອງລັດ
ຂັ້ນສູນກາງ ຂັ້ນແຂວງ ນາຍ ແລະພົນທະຫານ ອ້າຍນ້ອງທຸກຄົນ

ດ້ວຍຄວາມກະຕັນຍູ ຮູ້ບຸນຄຸນ ຢ່າງສຸດຊຶ້ງ ຕໍ່ແຜ່ນດິນຖິ່ນກຳເນີດ
ດ້ວຍຄວາມເຄົາລົບຮັກຢ່າງສູງສົ່ງ ລົ້ນເກົ້າເໝືອຫົວ ຕໍ່ພໍ່ແມ່ ແລະບັນພະບຸລຸດ
ດ້ວຍຄວາມຫ່ວງໃຍຕໍ່ສຸຂະພາບພະລານາໄມ ຂອງພະນັກງານນັກຮົບ ແລະພີ່ນ້ອງ
ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ

ມື້ນີ້ ເປັນມື້ສັນວັນດີອີກມື້ໜຶ່ງ ໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ຄອບຄົວ ເພາະ
ເປັນມື້ທີ່ໄດ້ກັບມາມີສ່ວນຮ່ວມໃນບາດກ້າວແຫ່ງການພັດທະນາ ແລະສ້າງຜົນງານໃໝ່
ຂອງໂຮງໝໍ 101 ວິລະຊົນ ແຫ່ງນີ້ ບ່ອນຊຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດແຫ່ງໜຶ່ງຕໍ່ຊີວິດຂອງ
ຂ້າພະເຈົ້າ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຂອບໃຈ ຕໍ່ຄະນະພັກ ຄະນະບັນຊາ ຄະນະອຳນວຍການ ແລະ
ທຸກໆທ່ານ ທີ່ໄດ້ມາຮ່ວມເປັນສັກຂີພິຍານ ໃນພິທີທີ່ມີຂຶ້ນໃນມື້ນີ້ ກ່ອນອື່ນໝົດ ຍິນຕໍ່
ໜ້າໂຮງໝໍ ທີ່ໄດ້ຮັບນາມມະຍົດອັນສູງສົ່ງ ສະຫງ່າລາສີ “ວິລະຊົນ ແຫ່ງຊາດ” ນີ້
ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍເຊີນຊວນບັນດາທ່ານລຸກຂຶ້ນ ແລ້ວກໍ່ມາຫົວຄຳນັບ ຊົມເຊີຍ ຕໍ່ກຽດສັກສີ
ແລະ ຈິດຈຳ ຈາລຶກ ເຖິງຜົນງານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງໂຮງໝໍນີ້ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນສຳຄັນ
ເຂົ້າໃນພາລະກິດ ປົດປ່ອຍປະເທດຊາດອັນແສນຮັກຂອງພວກເຮົາ.

ທ່ານທັງຫຼາຍ ໃນຖານະຂອງຊາວພູດ ພວກເຮົາມັກຈະໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການ ຖວາຍທານ ຫຼືໄດ້ຍິນຂ່າວການສ້າງກອງບຸນ ກອງກຸສົນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ສ້າງສິມ ສ້າງສາລາໂຮງທຳ ຫຼືຫໍແຈກ ສ້າງກູຕິ ໂດຍການທານເຂົ້າວັດໃຫ້ຄູບາພະສົງ ເພາະເຮົາ ເຊື່ອກັນວ່າຈະໄດ້ບຸນ ສ່ວນຂ່າວການທານສ້າງໂຮງຮຽນກໍພໍມີຢູ່ ແຕ່ໜ້ອຍໜັກ ໜ້ອຍ ໜາ ຈະໄດ້ຍິນຂ່າວການທານເພື່ອສ້າງ ຫຼື ຊ່ວຍໂຮງໝໍ ສ່ວນໃຫຍ່ວຽກພວກນີ້ມັກຕົກ ເປັນພາລະຂອງພາກລັດ.

ເປັນຍ້ອນຫຍັງ ? ຄົນທົ່ວໄປຈຶ່ງບໍ່ມັກທານເພື່ອສ້າງໂຮງໝໍ ທັງໆທີ່ໂຮງໝໍເປັນ ທີ່ເພິ່ງອັນຈຳເປັນທີ່ສຸດແຫ່ງໜຶ່ງ ໃນຊີວິດຂອງຄົນເຮົາ ອັນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍບໍ່ຮູ້ເຫດຜົນ ດອກ ແຕ່ຄິດວ່າຄົງເປັນເພາະ ພວກເຮົາບໍ່ມັກໄປໂຮງໝໍຫັນລະເນາະ ເຮົາຈະໄປໂຮງໝໍ ກໍຕໍ່ເມື່ອວ່າ ເຮົາ ຫຼືພີ່ນ້ອງ ເຈັບໄຂ້ໄດ້ປ່ວຍຫັນລະ ແຕ່ວ່າເທື່ອນີ້ ພວກເຮົາກໍໄດ້ພ້ອມກັນ ມາໂຮງໝໍອີກເທື່ອໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍຂອບໃຈຫຼາຍໆ ທີ່ທຸກທ່ານໄດ້ມາທີ່ນີ້ ເຖິງວ່າ ບໍ່ແມ່ນຮ່ວມຖວາຍທານ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍເຊື່ອວ່າ ພວກທ່ານຄົງຈະໄດ້ບຸນບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ ການທານສ້າງສິມ ສ້າງຫໍແຈກ ຫຼື ກອງກະຖິນ ກອງຜ້າປ່າດອກ.

ຫຼາຍທ່ານ ອາດຈະເຫັນວ່າ ໂຮງໝໍ ເປັນພຽງບ່ອນເຮັດວຽກຂອງແພດໝໍ ບິນ ບົວພະຍາດ ຊ່ວຍເຫຼືອຄົນເຈັບປ່ວຍ ໃຫ້ກັບມາມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ ປົກກະຕິ. ແຕ່ສຳ ລັບຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ໂດຍສະເພາະໂຮງໝໍວິລະຊົນແຫ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນເປັນພຽງບ່ອນຊ່ວຍເຫຼືອ

ຄົນເຈັບທໍ່ນັ້ນ ແຕ່ຍັງເປັນເບົາຫຼໍ່ຫຼອມສາວນ້ອຍປ. 4 ຄືຂ້າພະເຈົ້າ ໃຫ້ເປັນຄົນດີອີກດ້ວຍ ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນມີຄຸນຄ່າ, ຄືໄດ້ເປັນນາງແພດ ເປັນພະນັກງານປະຕິວັດ ພິເສດ ເປັນບ່ອນໄດ້ພົບຮັກ ໄດ້ສ້າງຄອບຄົວກັບ ທ່ານ ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ ຊຶ່ງປັດຈຸບັນ ເພິ່ນດຳລົງຕຳແໜ່ງ ເປັນຮອງປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ.ລາວ ເວົ້າລວມແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າ ມີຮອຍອະດີດທີ່ສຸດແສນງົດງາມ ຕິດພັນກັບໂຮງໝໍຫຼັງນີ້ ຊຶ່ງທັງໝົດນັ້ນ ມັນເປັນຕາຈິດຈຳ ແລະ ເລົ່າຂານສູ່ນ້ອງນຸ່ງ ແລະ ລູກຫຼານຟັງ.

ອັນໜຶ່ງຫຼາຍທ່ານອາດຈະມີໃບປະກາດສະນິຍະບັດຫຼືໃບປຣິນຍາຈາກສະຖາບັນການສຶກສາ ແຫ່ງໃດແຫ່ງໜຶ່ງ ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼືຕ່າງປະເທດ ແລະກໍຈະພາກພູມໃຈເປັນພິເສດ ແຕ່ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ ໂຮງໝໍແຫ່ງນີ້ ແມ່ນເປັນມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະໄດ້ໃຫ້ໃບປະຣິນຍາແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຄື: ໃບປະຣິນຍາວິຊາຊີບແພດ ທີ່ຕາມຫຼັກສາກົນແລ້ວ ແມ່ນແຕ່ໃນສະໜາມຮົບກໍຍັງຕ້ອງໃຫ້ສິດພິເສດ. ໃບປະຣິນຍານີ້ ບໍ່ສາມາດທຽບເປັນ ຊັ້ນຕືຣ ຊັ້ນໂທ ຊັ້ນເອກ ຫຼື ຊັ້ນໃດໆ ໄດ້ເລີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າ ພາກພູມໃຈຫຼາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າ ສາມາດເອກອ້າງຕໍ່ພໍ່ແມ່ ຍາດພີ່ນ້ອງ ຕໍ່ໝູ່ຄູ່ເພື່ອນມິດ ຕໍ່ລູກຫຼານ ແລະຕໍ່ຊາວໂລກໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າຂຽນ ແລະປ້ອງກັນວິທະຍານິພົນດ້ວຍເລືອດ ດ້ວຍມານະຈິດ ແຫ່ງຫົວໃຈ ທີ່ຟືດຟື້ນປະຕິວັດ, ໂດຍການຍ່າງກັບໄປ ກັບມາ ດ້ວຍຄວາມອິດເມື່ອຍ ຫົວກະຫາຍ ບໍ່ຈັກວ່າເທົ່າໃດຖ້ຽວ ເທິງຜືນແຜ່ນດິນຖິ້ນກຳເນີດ, ເອົາຊີວິດເປັນເດີມພັນ ດ້ວຍການ ເຈ່ຍຄົນເຈັບ ແລ່ນຜ່າຫ່າລະເບີດ, ຫ່າລູກປືນ ຂອງສັດຕູ, ແລະດ້ວຍວັນເວລາເຄິ່ງຂ້ອນ ຂອງຊີວິດ.

ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ຍ້າຍອອກຈາກໂຮງໝໍແຫ່ງນີ້ ໄປຮັບໜ້າທີ່ຢູ່ບ່ອນອື່ນ ຕັ້ງແຕ່
ຫຼາຍປີກ່ອນພຸ້ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງການຈັດຕັ້ງ ພັກ-ລັດ ແຕ່ບໍ່ວ່າ ໄປຢູ່ໃສ
ດົນນານປານໃດ ຂ້າພະເຈົ້າ ກໍຍັງຄິດຮອດ ຄິດເຖິງ ແລະຕິດຕາມການເຕີບໃຫຍ່
ຂະຫຍາຍຕົວ ຂອງໂຮງໝໍແຫ່ງນີ້ຢູ່ຕະຫຼອດມາ.

ເມື່ອກາງປີ 2011 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປເລາະຢ້ຽມຢາມ ຍ່າງໄປຕາມຮອຍອະດີດ
ໄປຖ້ຳຫີກ ຖ້ຳແອ້ວ ຖ້ຳຊ້າງ ຖ້ຳພະ ຖ້ຳບ້ານຕາດ ບ້ານສ້ອນ... ບາງບ່ອນຍັງຄືເກົ່າ
ບ່າງບ່ອນກໍປ່ຽນແປງໄປແລ້ວ ແຕ່ວ່າ ໄປບ່ອນໃດ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງຮູ້ສຶກຄືວ່າສິ່ງຕ່າງໆ
ຫາກຜ່ານໄປມື້ວານ ມື້ຊືນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄິດເຫັນ ແລະ ຈີ່ຈຳເຖິງບົດຮຽນຂອງຄູອາ
ຈານ ທີ່ຖ່າຍທອດໃຫ້ ຄິດເຫັນຜັກບັງພັນບາດ ມິດຕັດ ຊີແລ້ງສັກຢາ ວັນທີ່ອິດຫົວ
ວັນທີ່ອິດເມື່ອຍ ໂຮຍແຮງ ວັນທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ ວັນທີ່ຄົນເຈັບໜັກຖືກສົ່ງມາເຖິງ
ໂຮງໝໍ ຫຼືກໍຍັງໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄຫ້ ຄວນຄາງ ຂອງຜູ້ເຈັບປ່ວຍ, ຜູ້ຖືກລູກປີນ ຖືກລູກ
ລະເບີດ, ດັ່ງຍັງໄດ້ກິນເຫຼົ້າເກົ້າສິບ ກິນຢາເປນີຊິລິນ ແລະຂ້າພະເຈົ້າ ກໍຍັງຈີ່ຈຳເຖິງຄຳ
ເວົ້າ, ແສງຕາອ້ອນວອນຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກເພື່ອນນັກຮົບ ຈາກປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກ
ແລະຍັງຈີ່ຈຳເຖິງເພື່ອນສະຫາຍ ອ້າຍນ້ອງ ຈີ່ຈຳຄວາມຝັນ ແລະ ສັນຍາທາງໃຈຂອງ
ຕົນກັບໝູ່ເພື່ອນ ຄວາມຮູ້ສຶກເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ສາມາດພັນລະນາອອກມາເປັນຄຳເວົ້າໄດ້ໝົດ.

ຍ້ອນແນວນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເວົ້າໄດ້ຢ່າງເຕັມປາກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າ ຮັກ ຫວງແຫນ ແລະ ຫ່ວງໃຍໂຮງໝໍແຫ່ງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຄິດເອົາໄວ້ວ່າ ຖ້າມີໂອກາດ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຈະຕອບບຸນແທນຄຸນພັກ-ລັດ ແທນຄຸນໂຮງໝໍນີ້ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອມີໂອກາດ ມີເງື່ອນໄຂ ແລະ ອີງຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງໂຮງໝໍ ທີ່ຍັງຂາດເຂີນພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ ຈຳນວນໜຶ່ງ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຢາກປະກອບສ່ວນເຮັດອັນໃດອັນໜຶ່ງຝາກໄວ້ເປັນອະນຸສອນຂອງຕົນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ສຶກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຍັງສະໜິດ ຕິດພັນ ຢູ່ກັບໂຮງໝໍນີ້ ແລະ ບັດນີ້ ມີຫຼາຍທ່ານຊຶ່ງໃຈບຸນ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດສິ່ງນັ້ນເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຄື: ຕົກອາຄານ ແລະ ອຸປະກອນການແພດທັງໝົດ ທີ່ປາກົດຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາແລ້ວ, ນະທີ່ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ຈຶ່ງຂໍຂອບໃຈ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນ ຕໍ່ທຸກທ່ານ ທີ່ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບັນລຸຈຸດປະສົງ.

ຕົກອາຄານ ແລະ ສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້ານຳມາຊ່ວຍເຫຼືອນີ້ ຫຼາຍທ່ານອາດຈະເຫັນວ່າມັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳຄັນ ແລະ ມີມູນຄ່າຫຼາຍ... ແຕ່ສຳຫຼັບຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ມັນເປັນພຽງສັນຍະລັກຈາກຈິດໃຈຂອງນາງແພດ ນັກຮົບຜູ້ໜຶ່ງ, ມັນທຽບບໍ່ໄດ້ກັບສິ່ງທີ່ດີງາມ ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກໂຮງໝໍນີ້ ແລະ ຍິ່ງທຽບບໍ່ໄດ້ ກັບຜົນງານ ມູນເຊື້ອອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະ ສະຫງ່າງາມ ຂອງໂຮງໝໍວິລະຊົນແຫ່ງນີ້, ເພາະໂຮງໝໍນີ້ ໄດ້ຊ່ວຍພະນັກງານນັກຮົບ ແລະ ໄດ້ຊ່ວຍຜູ້ຄົນບໍ່ຈັກວ່າທໍ່ໃດຄົນໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມທຸກທໍລະມານ ເວົ້າງ່າຍໆກໍຄືໄດ້ສ້າງບຸນກຸສົນອັນໃຫຍ່ຫຼວງແກ່ເພື່ອນມະນຸດ ຈົນໄດ້ຮັບການເຊີດຊູກຽດວ່າ “ວິລະຊົນ ແຫ່ງຊາດ”

ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຂ້າພະເຈົ້ານີ້ ຂໍຢ່າຖືວ່າມັນໃຫຍ່ໂຕ ແລະສຳຄັນພິເສດເລີຍ ເພາະຖ້າຖືແບບນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນບາບ ຂ້າພະເຈົ້າຈະກາຍເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ໃນສາຍ ຕາຂອງທ່ານ ຊຶ່ງຜິດຈາກເຈຕະນາຂອງຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງສິ້ນເຊີງ ຂໍໃຫ້ຖືວ່າຕິກອາຄານ ແລະວັດຖຸເຂົ້າຂອງທ່ານຳມາຊ່ວຍເຫຼືອນີ້ ເປັນພຽງນາງແພດຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຊື່ ຄຳເມິງ ວໍລະຈິດ ຊຶ່ງກຽມພ້ອມຮ່ວມກັບບັນດາແພດໝໍ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຄົນຜູ້ເຈັບປ່ວຍຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ.

ເຖິງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນແພດປະຈຳຢູ່ນີ້ອີກແລ້ວ ກໍຂໍໃຫ້ພວກທ່ານ ແພດໝໍ ຮຸ່ນນ້ອງ ລູກຫຼານ ຈົ່ງຄິດວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຢູ່ຄຽງຂ້າງພວກທ່ານ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ ພວກທ່ານ ຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະກັນ ຮັບໃຊ້ຊາດ ຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ ແລະສ້າງຜົນງານ ໃໝ່ໃຫຍ່ຫຼວງກວ່າເກົ່າ. ພ້ອມກັນຮັກສາມູນເຊື້ອ ແລະ ກຽດສັກສີ “ວິລະຊົນ” ທີ່ຊາດ ແລະປະຊາຊົນໄດ້ມອບໃຫ້ແກ່ໂຮງໝໍພວກເຮົາ.

ບັດນີ້ ໄດ້ເວລາອັນເປັນສີຣິມຸງຄຸນແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າ ຂໍມອບຕິກອາຄານ ພ້ອມ ວັດຖຸເຄື່ອງມືການແພດໃຫ້ພວກທ່ານນຳໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດ ນັບແຕ່ເວລານີ້ເປັນໄປ.

ຂໍຂອບໃຈ ແລະຮູ້ບຸນຄຸນທຸກທ່ານ ທີ່ໄດ້ຊ່ວຍປະກອບທຶນ ປະກອບເຫືອແຮງ ສະຕິປັນຍາ ໃຫ້ກາລະໂອກາດ ແລະວັດຖຸປັດໄຈຕ່າງໆ ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ຄວາມຝັນຄວາມ ຕັ້ງໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂອງພວກເຮົາທຸກຄົນ ໃນການພັດທະນາໂຮງໝໍ 101 ວິລະຊົນ ແຫ່ງນີ້ ສຳເລັດຜົນ ຂໍອວຍພອນໃຫ້ບັນດາທ່ານ ຈົ່ງມີສຸຂະພາບເຂັ້ມແຂງ ມີອາຍຸ ໝັ້ນຍືນ ມີຄວາມສຸກທັງໃນຊີວິດການງານແລະໃນຄອບຄົວ. ສຳລັບນັກທຸລະກິດ ກໍຂໍໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດມີຜົນກຳໄລ ກ້າວໜ້າ ປະສົບຜົນສຳເລັດຢ່າງສະຫງ່າງາມ.

ຂໍອວຍພອນໃຫ້ ຄະນະອຳນວຍການ ພະນັກງານແພດໝໍທຸກຄົນ ພໍ່ແມ່ປະຊາ ຊົນເຮົາ ແລະການຈັດຕັ້ງ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະທຸກທ່ານທີ່ມາຮ່ວມງານ ຈົ່ງຢູ່ດີມີແຮງ ພ້ອມກັນປະກອບສ່ວນ ເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອວິລະຊົນ ຂອງແຂວງຊຽງ ຂວາງ ແລະໂຮງໝໍບໍລິເວນ 101 ໃຫ້ຍືນຍົງຕະຫຼອດໄປ ຂໍໃຫ້ທຸກທ່ານຈົ່ງມີຄວາມສຸກ ຄວາມຈະເລີນຕະຫຼອດໄປ.

ຂໍຂອບໃຈ

ຄຳເຫັນກ່າວຮັບ ຕຶກນອນຄົນເຈັບພິເສດ

ພັນເອກ ດຣ. ບົວສິງ ອິນທະວົງ
ຫົວໜ້າອຳນວຍການໂຮງໝໍ ບໍລິເວນ 101

ຮຽນ: ທ່ານ ພົນຕີ ສຸເພັດ ໄພວິສິດ ຄະນະປະຈຳພັກ ກະຊວງປ້ອງກັນ
ປະເທດ, ເລຂາຄະນະພັກອົງການກົມໃຫຍ່, ຫົວໜ້າກົມໃຫຍ່ພະລາ
ທິການກອງທັບ ທີ່ເຄົາລົບ.

ຮຽນ: ທ່ານປ້າ ຄຳເມິງ ວໍລະຈິດ ທີ່ນັບຖື

ຮຽນ: ແຂກທີ່ມີກຽດຢ່າງສູງທຸກໆທ່ານ

ນັບຖືຮັກແພງ ບັນດາສະຫາຍ ຄະນະພັກ ຄະນະອຳນວຍການ ໂຮງໝໍ
ບໍລິເວນ 101, ຕະຫຼອດຮອດພະນັກງານແພດໝໍ ທຸກສະຫາຍ.

ເນື່ອງໃນໂອກາດ ອັນສະຫງ່າລາສີ, ພາຍໃຕ້ບັນຍາກາດທີ່ຄືກຄືນ ມ່ວນຊື່ນ
ມີຄວາມໝາຍສຳຄັນພິເສດໃນມື້ນີ້, ພວກເຮົາຄະນະພັກ ຄະນະອຳນວຍການ ພ້ອມ
ດ້ວຍພະນັກງານ ນັກຮົບ, ແພດໝໍທຸກຄົນໃນໂຮງໝໍ 101 ວິລະຊົນ ຕະຫຼອດຮອດພໍ່ແມ່
ປະຊາຊົນຊາວຊຽງຂວາງ ມີຄວາມພາກພູມໃຈຢ່າງລົ້ນເຫຼືອ ທີ່ໄດ້ມີພິທີມອບ-ຮັບຕຶກ
ພິເສດ ແລະຕຶກປິ່ນປົວປະສູດ-ພະຍາດຍິງ ທີ່ໂຮງໝໍ ບໍລິເວນ 101, ບົນຜົນແຜ່ນດິນ
ຊຽງຂວາງ ວິລະຊົນແຫ່ງນີ້

ພິທີນີ້ ແມ່ນເຫດການທາງປະຫວັດສາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະມີຄວາມໝາຍສຸດທີ່
ສຳຄັນຫາອັນປຽບປານບໍ່ໄດ້ ໃນຂະບວນວິວັດແຫ່ງການພັດທະນາຮອບດ້ານ ຂອງ
ໂຮງໝໍ 101 ວິລະຊົນ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດແຫ່ງນີ້, ຕະຫຼອດ 50 ປີ
(06/02/1962-06/02/2012) ທີ່ໂຮງໝໍ 101 ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນມາ, ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການພັດ
ທະນາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະຮອບດ້ານ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຈາກກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ

ແລະ ນຳພາໂດຍກົງຈາກກົມໃຫຍ່ພະລາທິການກອງທັບ ກົມເສນາຮັກ ໂດຍອີງໃສ່ຈຸດພິເສດ ຂອງແຕ່ລະໄລຍະເຊິ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂຮງໝໍ 101 ຂອງພວກເຮົາມີການເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງເປັນກ້າວໆມາ.

ໄລຍະຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດ ຕ້ານຈັກກະພັດຕ່າງດ້າວທີ່ມາຮຸກຮານ ໂຮງໝໍນີ້ ກໍໄດ້ຮັບນາມມະຍົດ ເປັນກົມກອງວິລະຊົນແຫ່ງຊາດ, ໄລຍະ 30 ປີ ແຫ່ງການພັດທະນາສ້າງສາປະເທດຊາດໂຮງໝໍ 101, ກໍໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຈາກລັດຖະບານ ຄື: ຫຼຽນໄຊອິດສະຫຼະຊັ້ນ I . ຕະຫຼອດໄລຍະ 10 ກວ່າປີ ທີ່ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ໄດ້ຍົກພາລະບົດບາດແລະໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານວິຊາການ ໃຫ້ເປັນໂຮງໝໍບໍລິເວນ ເຊິ່ງເປັນໂຮງໝໍຂັ້ນ (ຂ), ຖັດຈາກ ໂຮງໝໍ 103 ທີ່ເປັນໂຮງໝໍສູນກາງຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ພວກເຮົາໄດ້ເປັນເອກະພາບພັດທະນາ, ສ້າງສາໂຮງໝໍຢ່າງຮອບດ້ານຕາມ 4 ແຜນງານໃຫຍ່ ແລະ 26 ໂຄງການ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດວາງອອກ, ສະນັ້ນ ຈິ່ງເຕີບໃຫຍ່ ແລະເຂັ້ມແຂງ ກົມກອງມີຄວາມສະຫງົບ, ກຳລັງວິຊາການ ການແພດໄດ້ຮັບການພັດທະນາສູງຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ, ຊີວິດການກິນຢູ່ຂອງພະນັກງານແພດໝໍ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາດີຂຶ້ນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ອາຄານສະຖານທີ່ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະສ້າງສາຕາມຮູບແບບທີ່ຖາວອນ ເພື່ອຮັບຄົນເຈັບ, ໂດຍຖືກຕ້ອງ ຕາມນະໂຍບາຍຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວວາງອອກ. ຕໍ່ຂະບວນການພັດທະນາ ສ້າງສາ ທີ່ຕ້ອງການທາງດ້ານງົບປະມານ, ວັດຖຸ, ເງິນຄຳ ອັນມະຫາສານນີ້, ຜ່ານມາພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກຂັ້ນເທິງ ແລະ ລວມໝູ່ ຈາກກົມກອງຂອງພວກເຮົາ.

ຂໍໂທດຫຼາຍໆ

ປຶ້ມຫົວດັ່ງກ່າວ ຍັງບໍ່ສາມາດນຳ
ມາເຜີຍແຜ່ໄດ້ ເນື່ອງຈາກຍັງບໍ່
ໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເຜີຍແຜ່
ໄດ້ຢ່າງເປັນທາງການເທື່ອ...

ດ້ວຍຄວາມຮັກແພງ